

Słowo wstępne

Kontrola przestępczości to proces celowy, wymagający zaangażowania dużych sił i środków ekonomicznych oraz organizacyjnych, który powinien być oparty na doświadczeniu empirycznym. Społeczeństwo, w którego imieniu sprawowany jest wymiar sprawiedliwości, musi być o tym fakcie rzeczowo informowane, powinno zdawać sobie sprawę z kosztów polityki kryminalnej. Szczególnie istotne jest uświadomienie, że rozpoznanie ryzyka, które stwarzają sprawcy czynów zabronionych, a w szczególności ustalenie zakresu oraz siły oddziaływania czynników związanych z powrotem do zachowań kryminalnych jest punktem wyjścia skutecznych form zarządzania wymiarem sprawiedliwości.

Przestępczość zarówno w ujęciu zjawiska, jak w indywidualnym przypadku jest jedną z najbardziej oczywistych odmian ryzyka, z jakimi współcześnie się spotykamy. Konieczność kontroli ryzyka to nie tylko działania skierowane na jednostkę, lecz także próba oddziaływania na całe społeczeństwa. Jednym z głównych zadań nowoczesnego państwa jest kontrola przestępczości.

Stosowane obecnie strategie walki z tą kategorią przestępczości ciągle są dalekie od stworzenia efektywnego modelu. Wyraźnie mamy do czynienia z pewnym, często przypadkowym, wymieszaniem różnych koncepcji, zaczynając od idei sprawiedliwego karania, przez modele odstraszenia lub uniemożliwienia, schematy pozytywnej prewencji generalnej, a na koncepcji zindywidualizowanej resocjalizacji kończąc. Coraz bardziej aktualny jest postulat stosowania jedynie takich schematów, które są przedmiotem stałej ewaluacji i które wykazują empirycznie zweryfikowaną skuteczność.

Kierowane do rąk czytelnika opracowania, jak to ma miejsce już od wielu lat, poruszają różne wątki związane z ograniczaniem zjawiska przestępczości. Wśród zebranych tekstów znalazły się opracowania z zakresu prawa karnego materialnego, procesu karnego, prawa karnego wykonawczego oraz ze sfery polityki kryminalnej.

To już pięćdziesiąty tom „Nowej Kodyfikacji Prawa Karnego”. Wszystkim naszym drogim współpracownikom oraz autorom pragniemy serdecznie podziękować za lata owocnej pracy i życzyć wielu sukcesów w dalszej pracy naukowej i wydawniczej.

dr hab. Tomasz Kalisz, prof. nadzw. UW